

Laulu joulusta

Sävellys: Aimojuhani Maksimainen

Sanat: Ritva Vaari

Laulu joulusta

Yö tumma, harmaa ja hiljainen on,
pois kadonneet säteet auringon.
Lumi peittää tienoot, metsän ja maan,
yhä vieläkö valoa oottaa saan.

Vaan ylle taivaan tähtivyön
on syttynyt tähtönen Jouluyön.
Sen hohde loistaa maan kirkkaaks? saa,
taas enkellaulu näin kajahtaa.

On syntynyt piltti pienoinen,
näin kuuluu laulu enkelten.
Käyt jälleen seimen lapsen luo,
kuin ennen Joulun tietäjät nuo.

Taas tähti taivahan tietä johtaa
kun taivaan kirkkaus hohtaa.
On väistynyt pimeys kauas pois,
kuin vuosituhansia ollut ei ois.

Tää kertomus vanha uudeks saa ?
Saat oottaa aikaa parempaa.
Kun saapuu joulun lapsi meille
suo kirkkautta, valoa elomme teille.

Laulu joulusta

Sanat: Ritva Vaari
Sävellys: Nimmim. Homo Classicus

p

1. yö tumma, harmaa ja hiljainen on, pois kadonneet säteet

auviongon. Lumi peittää tienoot, riet - sään ja maan, yhä

p

vielä - kö va - lo - a oot - taa Saan.

Cresc. *mp*

2. Vaari ylle taivaan tähtivyön on syttynyt tähtöiden

Cresc. poco a poco

Jouluyön. Sen hoidet loistaamaan kirk - kaaks' saa, taas

mp

enke - lau - lun näin ka - ja - ta - a.

MF

3. On syntynyt piltti piensoinen, ään kuulu laulu

enkeltten. Käyt jälleen seimien lap-sen lu, kuin

ennen Jou-lun tie-täjät nuo.

mf

4. Taas tähti taivahan hetä johtaa kun taivann kirkkaus

hah-taa. On väistynyt pimeys kau-as pois, kuin

vuo-si-tuhansi-a ol-lut ei ois.

mf

5, Täällä kertomus vanha
Uudeksi sa-ant
ottaa aikaa

parempaa, kun
saapuu Joulun
lap-si maille suo

kirkkautta, va-lo-a
e-lomme tal-le.